Р Е Ш Е Н И Е
№ 2381

гр. София, 09.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Краасимира Савова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **9518** по описа за **2013** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу съдебно решение от 3.12.2012 година, постановено по н.а.х.дело № 13704/2012 година по описа на Софийски районен съд, 23 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2203622/31.10.2011 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда" С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за извършено нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Излага съображения, че нормата на чл. 1, ал. 2 от КТ е обща, а не специална и не създава задължение за едноличния търговец. Моли да се отмени обжалваното решение и вместо него да се постанови друго с което се отмени наказателното постановление.

Ответникът Дирекция „Инспекция по труда" С. редовно призован не изпраща представител и не взема участие в производството.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за

основателна. Моли съда да отмени решението на районния съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Шести касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

С оспореното съдебно решение от 3.12.2012 година, постановено по н.а.х.дело № 13704/2012 година по описа на Софийски районен съд, 23 състав е потвърдено Наказателно постановление № 22-2203622/31.10.2011 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда" С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за извършено нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ.

За да потвърди наказателното постановление първоинстанционният съд е приел, че по безспорен начин е установено извършване на нарушението, като се е доказало наличие на трудово правоотношение между касатора и С. П. въз основа на събраните доказателства по делото писмените доказателства представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК и показанията на свидетеля –актосъставител В. Ц. В..

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо.

Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Изводите на първоинстанционния съд обаче, не се споделят от настоящата касационна инстанция. Касационната инстанция приема, че е налице самостоятелно основание за отмяна на НП поради неправилно приложение на материалния закон. Съгласно чл.1, ал. 2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Следва да се приеме, включително съобразно систематичното й място в КТ, че нормата на чл.1, ал.2 КТ е обща норма /Глава първа „общи положения"/, поради което при наличие на специалните разпоредби на чл. 61, ал. 1 и чл. 62, ал. 1 от КТ, не може да се приложи общата такава. Повелителната норма на чл. 1, ал. 2 от КТ съдържа основен принцип на трудовото право и не може да намери приложение, ако проверката е установила категорично липса на писмен трудов договор, липсата на който е отделно, изрично основание за налагане на имуществена санкция. Непосочването на правилната правна квалификация е абсолютно основание за незаконосъобразност на НП. Сочената норма не съдържа никакво задължение. Санкционната разпоредба под която хипотетично е могло да се подведе твърдяното нарушение е тази по чл.62 ал.1 КТ. Посочената в НП разпоредба на чл.1 ал.2 от КТ не съдържа състав на задължение на проверяваните лица, които да се приемат за неизпълнени, поради което и съдът счита, че са допуснати в хода на административно наказателното производство съществени процесуални нарушения - липса на описание на обективните

признаци от състава на нарушението съгласно чл.57, ал.1 т.5 и т.6 ЗАНН.

Предвид така изложените съображения, настоящия касационен състав намира, че като е потвърдил спорното НП първоинстанционния съд е постановил незаконосъобразен съдебен акт, който следва да бъде отменен, а издаденото НП отменено.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд - София град, Шести касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 3.12.2012 година, постановено по н.а.х.дело № 13704/2012 година по описа на Софийски районен съд, 23 състав, КАТО вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2203622/31.10.2011 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда" С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за извършено нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: